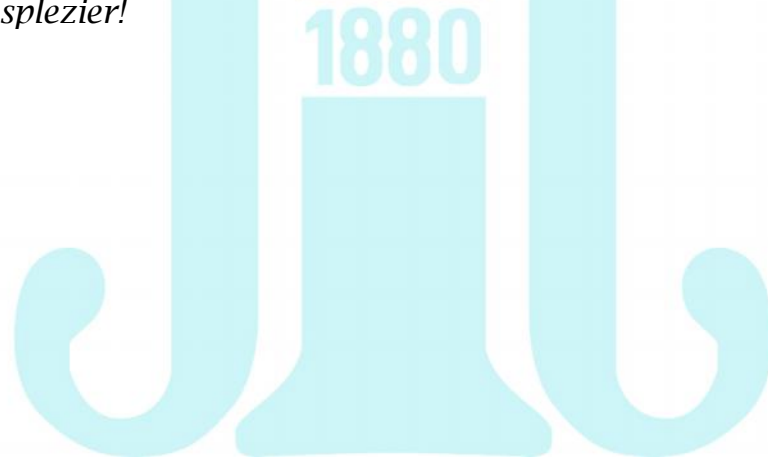

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

BOMMEN IN DE BARAK

Volks blijspel in drie bedrijven

door

1880

Karel Eens

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2013

Nr.2981

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>BOMMEN IN DE BARAK</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>KAREL EENS</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>

Wettelijk depot D/2008/220/23
ISBN 978-90-385-10248

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Karel Eens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(7 dames – 6 heren)

EUGENE : de bewoner, oudere man, maakt gebruik van een rolstoel.

EMMA : de zus van Eugene, braaf vrouwtje dat de streken van haar broer wel kent.

DOOR : (Theodoor) dakloos, landloper, vuil, simpel, dagelijks bezoeker van Eugene.

NINA : (Yonina) zijn metgezel, jong, levendig, kleurrijk, grote mond, ligt telkens met hem in de clinch.

TOKE : dakloos, ouder vrouwtje , weet goed haar mannetje te staan.

ANNEKE : verpleegstertje, komt Eugene verzorgen goedlachs en altijd vrolijk

CESAR : Donkere figuur - huurmoordenaar

EDWARD : Simpele agent, plicht voor alles. Bevel is bevel, maar hij is toch zo'n stotteraar en zo verliefd op Emma

JEAN DEMEULEMAN : burgemeester.

VRUNCKX : Brutale aannemer

JAQUELINE VRUNCKX : (dochter van) hoogmoedige madam, vertegenwoordigt een bouwonderneming.

EDITH : Ingehuurde prostituee

KIM : jong, nieuwsgierig, ietwat brutale journaliste.

TREES : Aangeklede erotische opblaaspop

MAX : kwade hond (geluid op band)

DECOR

front : we zien de voorkant van een wel zeer bouwvallig huisje, barak, eerder de voorkant van een half ingezakte hut. Op een hoek staat een regenton. Een scheve deur met daarnaast een venster met scheve luikjes, een uitgedroogde geranium op de vensterbank. In het dak (pannen of oude planken) is een dakvenstertje gewerkt dat open kan. Op het dak een schoorsteen. Links en rechts naast het huis hangt telkens een bouwvallig hokje (schuurtje) zonder deur evenwel vol rommel. Rechts is er stro opgestapeld. In het linkerschuurtje zien we een hekwerk met veel rommel voor, hier is de hond opgesloten. links: Tuinmuur van 2 meter hoog er staat een oud konijnenhok tegen de muur waarin twee kleine konijntjes. Rechts : Een rotte schutting. Een poort, even bouwvallig, waaraan een brievenbus. Het geheel is bezaaid met rommel, afgedankt materiaal, waaronder een oude verroeste kruiwagen en een leeg hondenhok met ketting. Een oude, divers samengestelde, tuinset vormt het meubilair.

EERSTE BEDRIJF

EUGENE : *(Komt uit zijn huisje, zet Trees, de pop, in een gemakkelijke stoel op het erf en sukkel dan zelf in zijn rolstoel)* Kom Trezeke, zet gij u hier maar eens gemakkelijk bij mij, mijn kindje. Niet tegenspartelen, neen. Ja, ik weet dat gij in uw leven al veel afgezien hebt maar ge moet eerlijk zijn, bij mij hebt ge het toch altijd goed gehad hé. *(kijkt met verveelde blik naar haar gezicht)* Maar kijk nu toch eens normaal, gij loert altijd zo stomverbaasd, *(doet dit zelf achterna)* met uw ogen en uwe mond wijd open, zo precies of dat ge alles voor de eerste keer ziet.*(stilte)* Wablief? Moet ik dan maar ergens anders naar kijken? Ah zo, nog astant worden ook! Proper! *(stilte)* Neen, ik ben niet kwaad meer, maar trekt dan ook eens een ander gezicht. Zeg Trezeke, hoelang zijn wij nu al bijeen? Toch wel bijna twintig jaar, niet? Ja, ik denk het ook. Zouden wij dan niet stilletjes onze jubiléé vieren? ... Loert zo onnozel niet, het is toch normaal dat twee mensen die zo lang bijeen zijn een jubilee vieren. Wablief? .... Ja daar hebt ge wel gelijk in...

(ondertussen komt er beweging in het schuurtje rechts naast het gebouw - Door en Nina worden wakker - ze liggen er in het stro - kartonnen dozen e.d. Enkele kapotte dekens worden opgeplooid en in hun winkelkarretje bij hun andere schamele bezittingen gelegd. Luid gapend en zich uittrekkend komen ze met hun winkelkarretje uit het hok)

Daar zie, de schone slapers. Goed geslapen?

DOOR : *(rekt zich uit)* Wel Eugene, ge gaat me niet geloven maar dat is hier het beste hotel dat ik in jaren gehad heb. Goed mals in 't stro gelegen en geen kou gehad.

NINA : Dat zal wel, ge trok telkens de deken helemaal naar u toe.

DOOR : Gij moet veel zeggen, gij hebt de hele nacht aan dat deken liggen sleuren.

NINA : Omdat ik zo'n kou had maar gij wilde niks terug geven.

DOOR : Had dan wat dichterbij mij komen liggen.

NINA : Hela, gij wel. Ziet ge mij al liggen naast zo'n een ouwe sok?

DOOR : Oude sok, oude sok? Snotbel, ik ben in de fleur van mijne fleur hoor.

NINA : Dat zou je niet zeggen, gij kraakt en snurkt gelijk een veteraan van '14 – '18.

DOOR : Eugene hoort ge nu wat een sukkelaar ik ben. Gij hebt het toch veel beter, uw Trezeke die zaagt niet, die vindt u niet oud en nirken doet ze ook al niet. *(tegen Trezeke)* Is het niet waar Trezeke? *(Nijpt eens in haar wang.)*

EUGENE : Laat ons Trees er maar buiten. En euh... Tussen jullie geruzie ga ik niet tussenkomen. Weet ge wat, ga binnen maar een tasje koffie halen en een boterham, ons Emma heeft de koffie al klaar.

NINA : *(geeft Eugene een steels kusje.)* Ooh, merci Eugeneke. Wat zouden wij, daklozen, toch moeten doen zonder weldoeners gelijk gij en uw zuster.

DOOR : Ja, nogal een geluk dat we hier af en toe eens op ons gemak kunnen slapen en een boterham eten wat daar buiten in de harde wereld worden we toch maar aanzien als luieriken en bandieten.

EUGENE : Och...

NINA : Voor ons daklozen is dit hier, Eugene, een paradijs, het mooiste stukje van de stad. Eventjes de drukte uit, altijd iemand die goedgezind en welwillend is. Waar vindt ge dat nog? *(beiden af, het huisje in.)*

EUGENE : Och.

(Edward komt bang, voorzichtig door de poort binnen – luidruchtig)

EDWARD : Ha, Eugene, euh... is de hond binnen?

EUGENE : Ja, ja Edward, kom maar binnen.

EDWARD : Alles goed jong? *(ziet Trees – zwierige buiging met groet van zijn kepie)*
Dag Trees, wat is het, ge beloert mij zo? Zo met uwe mond wijd open zijt ge juist een brievenbus.

EUGENE : Edward, laat ons Trees gerust, een borreltje jong? *(haalt uit zijzak van rolstoel een fles jenever en twee borreltjes)*

EDWARD : Gij weet een mens op te peppen hé Eugene. Telkens als ik dienst heb kom ik hier binnen.

EUGENE : *(lachje)* Voor de jenever of voor ons Emma?

EDWARD : Voor heu.... Emma, ja maar de jenever is ook meegepakt.

EUGENE : Is er anders nog nieuws Edward ?

EDWARD : Tja... ik heb op 't gemeentehuis zo 't een en 't ander gehoord. Ge gaat er niet mee lachen.

(Emma op huisje - geeft de konijnen iets te eten)

EMMA : Waar gaan we niet mee lachen Edward?

EDWARD : *(ziet Emma)* Hier zie, daar zie, wie we daar hebben? Dag mijn grote liefde.

EMMA : *(geveleid maar onwillig)* Och zot, maak u maar geen illusies.

EDWARD : Allé, als ik hier daarnet binnenkwam dacht ik nog: die Eugene heeft toch een schoon relatie met zijn Trees, als dat mij en Emma ook eens kon overkomen.

EMMA : *(flirtend)* Maar allé Edward, daar ben ik al veel te oud voor.

EDWARD : Tut tut, gij zijt gij het licht in mijn leven, voor mij zijt gij precies een bloemetje van twintig lentes.

EMMA : Och zot. Laat al maar zitten en van onze Eugene en Trees. *(Een beetje terzijde)* Ik weet ook niet wat ik daar moet van denken maar hij doet er niemand kwaad mee, dus laat ze maar.

EUGENE : Wat is dat met dat nieuws waar we niet mee gaan lachen? *(met rolstoel naar brievenbus, haalt er een vensterenvelop uit)*

EDWARD : Ik ben er nog niet zeker van, maar als 't waar is wat er rondgaat op het gemeentehuis dan zitten jullie met een groot probleem.

EUGENE : Potverdorie, eentje met een venstertje. *(Geeft de brief aan Emma)* Hier, leest gij dat eens voor want ik zie zo goed niet meer en ons Trees heeft hare leesbril ook niet bij. *(kijkt naar Trees)* Neen, als ik zeg dat ge uwe bril niet bij hebt, hebt ge hem ook niet bij en doet uwe mond toe.

(Emma leest de brief en we zien een geschrokken gezicht Anneke komt de poort binnen – kijkt rond of ze de hond ziet - vrolijk)

ANNEKE : Dag allemaal, is de hond binnen? Eugene, ik ben hier om u te wassen, gaat gij mee?

EUGENE : Neen!

EDWARD : Als hij niet wil zal ik wel mee gaan hoor.

ANNEKE : Gendarmpje, zo'n behaarde bosaap gelijk gij kunt ge niet wassen, alleen ontluizen, ontvlooiën en scheren en daarvoor moet ge in een hondenkapsalon zijn of bij een veterinaire. *(Duwt ondertussen de rolstoel met Eugene al naar de deur.)* Kom Eugene!

EUGENE : *(remt met zijn rolstoel)* Jamaar, ik zeg toch neen! Komt Leentje niet?

ANNEKE : Misschien seffens, we hebben het nogal druk vandaag.

EUGENE : Wie gaat er dan ons Trees wassen?

EDWARD : Ik zal ze wel wat afsputten Eugene!

EUGENE : Wablief, gij blijft verdorie met uw lompe poten van ons Trees, barbaar. Gaat gij eerst maar eens naar een veterinaire.

ANNEKE : Voila, nu hoort ge 't eens van iemand anders. *(met Eugene en Trees af – huisje)*

EDWARD : Die twee zeiden allebei hetzelfde. Wat denkt gij Emma, zou ik echt eens naar een veterinaire moeten gaan? Zou ik luizen hebben? *(begint zich te krabben)* of vlooiën? *(krabt nog harder)* Potverdorie het jeukt al!

EMMA : *(bekijkt nog altijd met grote ogen de brief)* Ja dat wordt miserie jong.

EDWARD : *(krabt zich ondertussen overal)* Denkt gij dat? Allé zeg!

EMMA : Zo een slag komt ge niet direct terug te boven..

EDWARD : Word ge daar ziek van, kunt ge daar van sterven? Tegen luizen kunnen ze toch iets geven, niet?

EMMA : En daar is niet veel tegen te doen denk ik.

EDWARD : Neen? Denkt gij dat..... Ooh... ik ben weg... direct naar spoed, misschien kunnen ze mij nog redden. *(al kronkelend en krabbend af. – poort.)*

EMMA : Hoe moet ik hem dat aan zijn verstand gaan brengen?

(Door op samen met Nina, beiden nog kauwend op een dikke boterham, met de mond vol.)

DOOR : We zijn daar maar gaan lopen, ze dreigden dat ze ons ook wilden wassen.

NINA : En als er iets is waar dat een dakloze niet tegen kan dan is dat water. Water, dat

is alleen goed om 't kanaal mee vol te doen.

DOOR : *(haalt een met krantenpapier ingepakte doos uit zijn winkelkarretje)* Kijk, omdat we hier mochten slapen hebben we een cadeautje voor Eugene. Hij zal content zijn.

EMMA : *(Met de brief in handen)* Dat denk ik niet.

NINA : Allé, waarom niet? Eugene is altijd blij met een presentje.

EMMA : Ik heb het niet over uw cadeautje Nina maar over deze brief hier zie.

DOOR : *(plaatst het cadeautje achteloos ergens tegen de kant)* Wat staat daar in?

EMMA : Als ik goed begrijp wat hier staat willen ze ons huis afbreken en komt er hier een groot appartementsgebouw. God, God, God!

DOOR : Waar moeten jullie dan gaan wonen?

NINA : Allé kiekeken! Ergens anders zeker.

EMMA : Ja wij moeten maar ergens iets anders zoeken.

DOOR : Amai, Emma, dat zijn geen klein dingen.

NINA : Nu hadden we eindelijk eens een plekje waar we terecht konden en dan wordt het afgebroken.

EMMA : Onze Eugene zal razend worden, ik ken hem. Ik durf het hem niet te vertellen.

NINA : Hij zal 't toch moeten weten, niet?

EMMA : Ja.

DOOR : Ik zal het hem anders wel vertellen, zo stilletjesaan, zachtjes, voorzichtig, zodat hij niet teveel verschiet.

EMMA : Zou jij dat willen doen? Dat is goed, want zo in één keer? Hij moest zo eens een attack krijgen.

(Er word op de poort gebonkt en de bijhorende bel klingelt)

DOOR : Nog volk Emma.

NINA : *(kijkt – Achter haar hand)* Een grand chichi madame!

EMMA : Laat ze maar binnen Nina.

NINA : Goed, ge hebt het zelf gewild hé.

(Nina opent de poort en laat Jaqueline binnen – Deze chique madam stapt

voorzichtig naar binnen – ze laat duidelijk blijken dat ze vies is van alles – ze wil nergens aankomen – zeer hoogmoedig)

Kom binnen madame, hier moet ge niet werken.

JAQUELINE : 't Is anders wel eens nodig zie ik.

EMMA : Wat?

JAQUELINE : Dat er hier wat gewerkt zou worden. Wat een vies boeltje is dat hier?

DOOR : Madame, ziet wat dat ge zegt hé. Dat is hier een rustiek gegeven met een prachtige natuurlijke achtergrond waar dat een arme sukkelaar in deze stad een beetje tot rust kan komen.

JAQUELINE : Noem jij dat een rustiek gegeven, een mestvaalt bedoel je.

NINA : (*snuffelend achter Jaqueline, wegwuifgebaar met haar hand*) Nu ge het zegt, gij riekt er precies al een beetje naar.

JAQUELINE : Dat is een Chanel nr. 5. Dat zul jij zeker nog nooit gebruikt hebben.

NINA : Chance want anders bleef zelfs die ouwe zagevent daar niet bij mij..

DOOR : Zagevent? Ikke? Gij hebt chance dat ik me een beetje over u ontferm, snotjonk. Ge kunt alleen uwe plan niet trekken.

NINA : Huh... dat zal nogal eens niet.

EMMA : Gij staat hier wel op mijn grond madame, een beetje vriendelijker zal ook wel gaan zeker? Kom zet u. Wie zijt gij? (*wijst op een paar scheve tuinstoelen en wuift er met een vod zo wat het stof van af.*)

JAQUELINE : Ik blijf liever staan mevrouw. Jaqueline Vrunckx, afgevaardigde van bouwonderneming Vrunckx en co. Ik kom u vertellen dat we van plan zijn om binnen twee weken hier de boel plat te gooien.

EMMA : De boel plat..... Ja maar helaba, dat kan toch zo maar niet. Ze hebben ons gezegd dat wij hier levenslang mochten wonen.

DOOR : (*tegen Jaqueline*) Daar had ge zeker niet aan gedacht hé wicht.

JAQUELINE : Oh jawel. We hebben van de burgemeester de zekerheid gekregen dat we deze grond en het bijhorende gebouwtje konden kopen.

NINA : Ik zal die zijn gemeentehuis ook eens te koop zetten, eens zien wat hij daar van denkt.

EMMA : Voor zover ik weet is dat hier allemaal nog niet van u en zolang als dat niet

van u is zal hier niks plat gegooid worden madame.

DOOR : (*recht – neemt een dikke prei uit zijn karretje - dreigend*) Of het moeten van die stoefmadammekes met een dikke nek vol met Chanel nr. 5 zijn die zever komen verkopen. Allé vooruit, of moet ik u het gat van de timmerman eens laten zien.

JACQUELINE : (*grabbelt haar tas en papieren vast en deinst achteruit.*) Het gat van de... euh... Bent u een timmerman? Euh... Houdt uw broek maar aan. Alsjeblief?

DOOR : (*dreigend*) Neen madame, ik ben geen timmerman en toch zal ik u dat gat laten zien. Rap hé!

(*Jaqueline deinst achteruit tot aan de poort – krabbelt stuntelig naar buiten sluit de poort voor Door zijn neus.*)

EMMA : Hahaha.... die dacht echt dat ge uw broek ging uitdoen.

DOOR : Voila; die zal zo direct niet meer terug komen, een schrik gepakt van het gat van de timmerman. Hahaha. De trut!

EMMA : (*imiteert Jaqueline*) We hebben van de burgemeester de zekerheid gekregen dat we deze grond en het bijhorende gebouwtje konden kopen. Hahaha... Waar haalt die zoiets?

NINA : (*imiteert Jaqueline*) Dat is een Chanel nr. 5! Hahaha.

(*Edward en Jaqueline komen op*)

EDWARD : Is de hond binnen?

EMMA : Ja, kom maar verder.

EDWARD : Wel wat is dat hier allemaal? Hebben jullie deze dame lastig gevallen?

JACQUELINE : Die daar mijnheer agent, die lelijke, die heeft mij zijn bloot gat willen laten zien. Seksuele intimidatie!

EDWARD : Juist ja seksudinges hé intimmedinges ....midatie! Dat mag niet!

EMMA : Hier is helemaal niets verkeerd gebeurd Edward.

EDWARD : Wacht,hola, hola wacht! (*Neemt Emma mee een beetje terzijde*) Emma, als

ik in dienst ben dan moet ge wel “meneer” de agent zeggen en als ik zo eens binnenspring voor uw schoon ogen is Edward goed genoeg, ge verstaat dat hé? hé? hé? (*Tegen Door*) Allé, wat is dat hier met dat bloot gat?

DOOR : Ik wilde haar het gat van de timmerman laten zien maar die trut....

EDWARD : Hela hela makker, dat is geen trut hé dat is een madame. Alstublieft zeg!

NINA : Madame Chanel!

DOOR : Wel ja, juist gelijk ik zeg, die madame trut verstond dat natuurlijk niet.

EMMA : Gij weet toch wel wat het gat van de timmerman is "meneer de agent" ?

EDWARD : Ah ja, dat is de ...allé de dinges hé.

NINA : De deur.

EDWARD : Ja, deur... dat zeg ik toch..

EMMA : Maar die madame die dacht dat Door hier, een timmerman was en dat hij zijn bloot gat ging laten zien.

EDWARD : (*uitbundig lachend*) Hahahaha.... Die trut.... euh... sorry, die madame dacht dat gij.. haha...

JAQUELINE : 't Is al goed agent, ik heb me blijkbaar vergist. Excuseert u mij, ik kan mijn tijd hier niet verdoen met discussiëren over het gat van de timmerman, ik heb nog wel iets anders te doen.

(Door houdt, samen met Nina de poort al open – Ze buigen en zetten zich met hun achterste naar Jaqueline - Nina laat heel demonstratief - niet zichtbaar voor het publiek haar achterste zien aan Jacqueline)

DOOR : 't Is langs hier wicht, langs het gat van Door, Langs 't gat van Nina en dan door het gat van de timmerman. Hahahah.

(Jaqueline hovaardig af - direct achterwaarts terug op - Toke komt binnen met een grote kartonnen doos)

TOKE : (*tegen Jacqueline*) Alléé, gaat verdorie eens aan de kant wicht, ge ziet toch dat ik zwaar geladen ben.

JAQUELINE : Ooh, wat een barbaars volk. (*af poort*)

NINA : Saluut Jezebel.... hahaha die zien we direct niet terug.

TOKE : Ik hoop het. Ze liep bijna mijn bloemen uit mijn handen. Hier Emma, de overschot van de markt omdat gij altijd zo goed voor ons zijt.

EMMA : Oh, merci Toke, dat had ge niet moeten doen.

TOKE : Och ze smijten dat anders toch maar op de vuilhoop. Wie was die madame?

NINA : Een grand chichi madame die ik liever niet wil terug zien.

EDWARD : Allé, ik wil niet curieus zijn maar waarom wilt ge die madame niet meer terug zien?

EMMA : Die komt ons hier vertellen dat we moeten verhuizen en dat ze hier alles gaan plat gooien om er een appartementsgebouw op te zetten.

EDWARD : Een appartementsgebouw? Ik had zo al iets gehoord, ja.

(Anneke met Trees en Eugene in rolstoel terug op)

ANNEKE : Voila, hier zijn we er mee, fris gewassen gestreken, hij kan er weer een dagje tegen. En zijn Trezeke, ons poppemieke, is ook weer in orde voor een hele dag.

EUGENE : Ja, ja, we zijn er weer gereed voor. Trees, doet uwe mond toe!

DOOR : Laat ze maar zitten met haar mond wijd open Eugene, uwe mond gaat seffens ook vierkant open staan. *(doet dit voor)*

EUGENE : Waarom?

DOOR : Omdat ze uw kot....

NINA : Door! Ssst..... stillekens aan jong, dat hebt ge beloofd.

DOOR: Ja, wacht even. Omdat ze uw huis *(neemt houding aan)* stilletjes, zachtjes, voorzichtig gaan platgooien en er een appartementsgebouw voor in de plaats gaan zetten.

EUGENE : *(recht uit zijn stoel – luid, opgewonden)* Wat gaan ze doen?

NINA : Door, potverdoeme!

DOOR : Was dat nog niet voorzichtig genoeg?

EMMA : Rustig Eugene!

EDWARD : Ja, kalm aan, kalm aan!

EUGENE : *(zich steeds erger opwindend.)* Kalm! Als ze mijn huis willen platgooien?

Verdorie! Wie krijgt zo iets in zijn kop?

EMMA : Die brief van daarstraks...

EUGENE : Een brief! Een brief! Waar is die brief? *(neemt de brief aan)* Van wie is die brief? Miljaarde, miljaarde! *(pakt naar zijn hart en zakt terug in zijn rolstoel)*
Oooh mijn tikker.

TOKE : Lap, daar hebt ge het, zijn motor in over-drive.

ANNEKE : Kalmaan Eugene, kalm jong! Seffens krijgt ge nog iets! *(legt de rolstoel met Eugene er in achterover op de grond – wuift hem koelte toe)* Haal vlug een glas water.

EUGENE : *(ligt op zijn rug de brief te lezen)* Neen, geen water, jenever! Pakt maar van die goede, links op de schouw.

(Emma af, haalt de fles - Eugene kijkt omhoog onder de rok van Anneke)

Wat is het, denkt ge dat ik met zo'n zicht hierboven kalm ga worden of denkt ge dat ik naar de maan wil vliegen? Zet me nondepotverdorie eens recht.

(Leen en Edward helpen hem recht – Eugene uit zijn rolstoel)

Onze vriend de burgemeester die denkt zeker dat hij baas is over God en klein Pierke en dat hij mag doen wat hij wilt.

DOOR : Gij hebt mij toch altijd geleerd dat de burgemeester baas is van 't stad?

EUGENE : Ah ja dat is zeker.

EDWARD : Dat is zeker dat het zeker is, de burgemeester is baas.

EUGENE : Ja, maar dat wil nog niet zeggen dat hij zo maar mag doen wat hij wilt.

(Emma op met de jenever – Eugene haalt voor ieder een borreltje uit zijn rolstoel)

EMMA : Kom Eugene, drink maar vlug een borreltje zo dat ge wat kalmer wordt.

EUGENE : Kom, drink er allemaal eentje, het kan de laatste zijn want de oorlog kan elke moment beginnen.

(Emma schenkt in)

TOKE : *(krijgt eerst een borreltje en sluit opnieuw achter in de rij aan.)* Oorlog? Dan zal ik nog maar rap eentje drinken, het kan de laatste zijn.

DOOR : Oorlog Eugéné? Gelijk in '14 – '18?

EUGENE : Gelijk hebt ge Door, juist gelijk in '14 – '18 en ik hoop, vrienden, dat ge allemaal aan onze kant zult vechten. We zullen ze eens laten zien dat ze zo maar niet met ons voeten kunnen spelen.

TOKE : Ik ben nog bij 't verzet geweest in veertig.... Ik doe mee! Ik zal mijn mitraillette eens gaan opgraven.

ANNEKE : Als dat zo zit dat 't stad u hier weg wilt, doe ik mee! Een oude, gehandicapte mens op straat zetten! Dat trekt nergens op! Ten oorlog! Allemaal op de barricade!

EDWARD : Ziet toch maar wat dat ge doet. Ik moet de orde handhaven en als jullie iets doen wat buiten de wet is moet ik jullie arres... allé arres...

NINA : ....-steren.

EDWARD : Juist ja.

EMMA : Jongens, het is toch niet te geloven, daar sta ik nu verstomd van.

EUGENE : Hier zie, ons Trees ook, ze zit helmaal met haar mond open van 't verschieten.

DOOR : Die hare mond staat al open van zo lang als ik ze ken.

EUGENE : Kameraden, vrienden, we gaan hier de zaak barricaderen. We zetten ons in oorlogskledij en laat ze dan maar eens afkomen.

NINA : Oh ja, kom Door, wij zijn van de genie. Ik weet nog wel iets liggen om ons te kleden.

DOOR : Toch geen oude rommel want de mensen zijn gewoon dat ik een beetje deftig voor de dag kom.

NINA : Hahaha... Ge gaat content zijn. *(tegen Eugene en Emma)* Eugene, wacht nog even tot we terug zijn om de oorlog te beginnen hé.

(Door en Nina met winkelkarretje af poort)

TOKE : Wacht, ik ga mee, mijn mitraillette halen. (*af*)

EUGENE : Dat zijn tenminste kameraden. Als alleman zo moest zijn gelijk als die sukkelaars dan was het op de wereld allemaal peis en vree.

ANNEKE : Eugene, Emma, ik kan wel niet de hele tijd hier blijven, mijn werk mag niet achterop geraken maar als ik een moment vrij heb kom ik helpen: de gewonden verzorgen, gekwetsten van het slagveld dragen enzovoort...

EDWARD : Zo wreed zal het er toch niet aan toe gaan zeker?

EMMA : Edward, jong, gij kent onze Eugene nog niet zeker?

EDWARD : Ja maar zomaar oorlog voeren, dat mag niet. Dat is tegen de wet.

EUGENE : De Duitsers kwamen in de tijd ook af zonder dat we ze gevraagd hadden.

EDWARD : Ja maar Eugene, als politieagent ben ik in dienst van de stad en is de burgemeester mijn baas. Van het moment dat ge iets verkeerd doet zal ik verplicht zijn u op te pakken.

EUGENE : Wablief, ben ik de vijand?

EDWARD : Allé ja, bij wijze van spreken. Ge zijt nu toch niet kwaad op mij Emma, schatje?

ANNEKE: Eugene, ge moet dat verstaan. Edward is politieagent en kan zijn werk toch niet op het spel zetten om u te helpen. Die heeft een vrouw en kinderen waar hij moet voor zorgen.

EMMA : (*opgewonden, zéér kwaad*) Wablief, zijt gij getrouwd? En mij hier altijd het hof komen maken. Gij se faioe! (bedrieger)

EDWARD : Maar neen, ik ben niet getrouwd. (*tegen Anneke*) Onnozel wicht, seffens is het al af voor dat het aan geweest is.

ANNEKE : Oei, sorry Edward, ik zei dat maar om u te helpen.

EDWARD : Schoon hulp zijt gij! (*tegen Emma*) Emma, euh... Ge zijt toch niet kwaad op mij hé?

EMMA : (*gekalmeerd*) Allé als ge niet getrouwd zijt is 't goed en als ge uw werk moet doen dan moet ge het maar doen..

EUGENE : Tut tut, als het zo eens uitkomt moet gij maar een oogje toe knijpen. Verstaat ge mij, voor uw lief kunt ge toch wel iets doen, niet?

EDWARD : Hela, de wet is de wet en ik kan als agent niet zo maar een oogje toe pitsen.

EMMA : Voor mij toch wel hé Edward?

EDWARD : Ge weet Emma dat ik voor u alles zou doen. Ik zal wel zien maar zijt alsjeblief toch maar een beetje voorzichtig. Allé salut. (*af poort*)

ANNEKE : Ik ben er ook mee weg, de klanten wachten. Ik kom zo rap mogelijk terug. Veel succes met uwe oorlog Eugene, het zal nodig zijn.

EMMA : Het zal wel zo'n vaart niet lopen zeker?

EUGENE : Neen, dan kent ge Eugene van Colette van Dré van Dikke Wannes nog niet. Het zal er heet aan toe gaan, daar zal ik wel voor zorgen.

ANNEKE : Wel kalm blijven Eugene, denk aan uwe tikker.

EUGENE : Ja, ja. Zeg ge komt straks toch terug?

ANNEKE : Natuurlijk, als de boel niet plat gebombardeerd is zult ge me wel zien. (*af poort*)

EMMA : Hier zitten we nu.

EUGENE : Ja, 't is erg dat het zo ver moet komen. Zie, ons Trees kan er nog altijd niet van over. Doet uwe mond toe wicht!

EMMA : Wie had dat gedacht als we indertijd hier kwamen wonen.

EUGENE : We hadden het beter niet gedaan, het was toen al zo'n schande.

EMMA : Daar hadden wij geen uitstaans mee.

EUGENE : Eigenlijk niet maar als ge gaat wonen waar dat altijd een sekswinkel geweest is, dan weet ge dat de mensen achter uwe rug beginnen te klappen.

EMMA : Och, in die winkel hebben we nooit gewoond; ik wilde niet. Al die seks, ik moest er niet aan denken. Hier zie, deze achterbouw, daar ben ik jaren gelukkig geweest.

EUGENE : Ze hadden de winkel niet mogen afbreken; dat steekt die aannemers hun ogen uit. Zo'n schoon stukske grond in 't midden van 't stad.

EMMA : Ja en wat nu?

EUGENE : We zullen er wel iets op vinden Emma, zijt maar gerust. Ik heb er in elk geval een goede vriendin aan overgehouden, nietwaar Trees? Wablief? Ge voelt u opgeblazen? Dat is van de stress, dat zal wel over gaan. Wablief? Waarom zijt ge kwaad? ... Ja maar zeker, gij moogt ook meedoen aan de oorlog. Wat?... Ja ja, gij krijgt ook iets om aan te doen. Goed zo? Allé en doet uwe mond toe.

EMMA : Eugene, gij weet toch dat ge tegen een pop aan het spreken zijt?

EUGENE : En wat voor een, die spreekt nooit niet tegen, ze is altijd goed gezind. Ze loopt nooit voor uw voeten en klaagt niet. Wat wilt ge nog meer? Spijtig dat ze zo ongelukkig loert en dat ze altijd zo zit te gapen met haar mond open.

EMMA : Gij ziet die pop precies liever dan uw eigen zuster.

EUGENE : Ja, aan die pop daar heb ik iets aan.

EMMA : En aan uw zuster hebt ge de hele tijd niks gehad zeker. Wie maakt er alle dagen uw eten? Wie kuist hier de boel op? Wie wast uwe vuile rommel?

EUGENE : Natuurlijk heb ik aan u ook iets zustertje. Aan u heb ik tenminste een beetje klap. Al eens een discussie en ge nirkt al eens een keer. Dat brengt wat leven in de brouwerij en gij begaapt de wereld niet de hele tijd met uwe mond open.

EMMA : Och zot.

EUGENE : Kom, we gaan ons gereed maken voor de oorlog. Kom Trees, we zullen voor u ook wel een job vinden ..

(Beiden af, Eugene in rolstoel met Trees in zijn armen – De scène blijft even leeg en dan komt de burgemeester binnen langs de poort – hij bekijkt keurend het terrein . Kijkt eens achter het hok naast het huis en verschiet verschrikkelijk als er een hond vervaarlijk begint te bassen en te grollen – Deinst achteruit en valt over wat rommel die daar ligt, hij heeft zich serieus bevuilt. – klopt het vuil van zich af)

BURGEMEESTER : Potverdorie, smerige hond, is me dat verschieten (*vervolgt zijn inspectieronde*) Mmm... Toch een schoon groot stuk, daar kan al een serieus gebouw op komen en vijf procent van de totale verkoopprijs, wacht eens... dat is... neem nu vier appartementen gelijkvloers, vier op het eerste en vier op het tweede verdiep en dan nog twee onder het dak. Dat is... $12 + 2 = 14$ appartementen aan 5 miljoen oude frankskes... dat is 70 miljoen gedeeld door 100 - X 5 dat is 3.500 000 fr. gedeeld door 40.33 = 86 784 € voor de burgemeester, als hulp voor het tot stand brengen van deze zaak. Dat is niet niks. Voor die prijs moet ik die Eugene hier toch kunnen laten vertrekken, desnoods geeft ik hem nog een klein deel van hetgeen ik er aan verdien maar